

Cartes

Dignitat i bondat

José Fortea Fabra. L'Estartit.

A principis d'estiu arribaven a la província de Girona els nens saharians que en una part d'ells acull aquesta província des de fa alguns anys.

El dia de la seva arribada aquests nens reflectien en les seves cares desconfiança, serietat i tristesa, ells venien d'un poble que fa més de 34 anys va ser envaït pel "democràtic" país anomenat el Marroc, ells, gràcies al demòcrata del Marroc han nascut i viuen en camps de refugiats en el desert del seu veí país, Algèria, aquest estiu tots nosaltres hem pogut comprovar el que és viure, a les nostres confortables cases, en unes temperatures de 30 i 35 graus de calor, ells viuen en tendes de campanya en unes temperatures que arriben als 50 i fins i tot de 60 graus, amb uns serveis sanitaris precaris amb uns vents amb sorra que nosaltres en aquestes condicions no podríem sobreviure.

Aquests éssers humans i les seves famílies estan sofrint aquesta situació durant més de 34 anys per culpa del Marroc invasor, l'ONU, la UE, els EUA i la resta de pobles que es fan cridar els defensors de la justícia i igualtat (que hipòcrites) i que no peguen una puntada als invasors marroquins i els tiren de tornada al seu país perquè els saharians puguin governar-se en llibertat i regir el futur del seu país.

Un dia, fa temps, vaig poder veure a la TV3 catalana el menjar de comiat que se celebrava per als nens i les persones que els han acollit durant l'estiu, avui aquests nens en aquesta recepció, eren molt diferents dels que van arribar, avui les seves cares, els seus cossos i els seus comportaments reflectien confiança, seguretat, despreocupació, alegria i curulles de felicitat.

Des del fons de la meva sinceritat i admiració, felicito els organitzadors d'aquesta realitat i especialment als que han tingut la sort de poder acollir aquests nens en les seves llars i haver-los donat un estiu ple d'alegria i felicitat, us desitjo a tots que la vida us permeti seguir sent com sou, unes admirables persones.

Olot, plaça dels Coloms

Jordi Carles Mas. otlot.

Benvolgut Senyor Josep Maria Corominas, alcalde d'Olot:

El dia 2 d'agost em vaig assabentar pel diari que s'havia aprovat el complex i engrescador projecte de la nova plaça del Mercat, que inclou l'arribada de la gran superfície comercial Mercadona i la creació d'una planta d'aparcament. El felicito per l'esforç, la dedicació i per la valentia que comporta endegar un pla tan ambiciós com aquest. Maldecaps no n'hi faltaran, però penso com vostè que crearà riquesa a la nostra estimada ciutat d'Olot, i que valdrà la pena.

Si em permet, li comentaré el que em va estranyar de la notícia, i aquí entrem en el motiu del meu escrit. A l'article es comentava que l'accés per al nou pàrquing de la plaça del Mercat es podia fer mitjançant el que ja hi ha de l'hospital, o per la plaça dels Coloms. Aixecar tota una laça per una sola rampa? Perdre'n la meitat!!! Com es pot parlar de malmenar una plaça per fer-hi una rampa si tenen una altra opció? Ho entendria si no hi hagués cap alternativa, però afortunadament hi és. Al meu entendre, menys molesta, més econòmica i sobretot més respectuosa que la plaça dels Coloms, que està envoltada per dos geogràfics i és un punt de trobada de mares i nens.

Què passarà amb els magnífics arbres, els gronxadors i els bancs? I els comerciants, se'ls ha consultat? S'ha plantejat l'embús que pot suposar aquesta rampa al mig del carrer Mulleras? No li sembla una mica complicat tot plegat? Ja en tindrem prou amb les obres de la plaça del mercat que duraran com a mínim dos anys. No demani als pobres veïns que vegin maltractada també la plaça dels Coloms. Si es fes aquesta rampa, perdriem part de la plaça dels Coloms, ens ho podem permetre?

Si li comento això és per la confiança que ens va donar amb les seves pròpies paraules, quan deia que ens convidava a exercir el nostre dret a demanar millores, i que la ciutat la fem entre tots perquè és de tots. Ara el

necessitem més que mai, si li plau no ens toqui la plaça dels Coloms. Confio en el seu sentit comú, el seu bon criteri i en la seva estimació vers Olot i els seus ciutadans.

Un veí preocupat, però esperançat.

Dalí: culminació

i fi del surrealisme

joan mañé fort. reus.

L'altre dia, contemplant una obra del genial pintor empordanès Salvador Dalí, vaig endinsar-me a recordar en el que era el moviment artístic del surrealisme, i em vaig adonar de la important empremta que Dalí va aportar al surrealisme. Dalí no solament feia obres surrealistes, sinó que la seva persona mateixa era surrealista en si. Dit d'altra manera: ell era surrealisme personificat. Irònicament, fou expulsat dues vegades dels centres facultatius i artístics de la seva època, de l'Acadèmia de Belles Arts de San Fernando de Madrid i del grup de pintors surrealistes, però malgrat tot, la seva característica obra i personalitat sobresortien per damunt de tot. Ell ha estat qui va portar a la culminació el surrealisme, i a la vegada cap altre pintor el va superar en aquest corrent artístic.

Per tant, m'atreviria a dir que amb la mort de Dalí també va suposar la fi del moviment surrealista.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/08/16/cartes/577179.html?utm_source=rss